

ønsker hertil at sige, at jeg tror ikke, det har megen Betydning for de nævnte Obligationers Kurs, om et Laan optages paa den ene eller den anden Maade. Derimod har det stor Betydning, hvor Laanet optages, om det optages i Udlandet eller i Indlandet. Optages et Statslaan i Udlandet, særlig om det optages til en forholdsvis billig Rente, styrker det selvfølgelig Kreditforeningsobligationernes Kurs herhjemme, men optages et Statslaan herhjemme, og særlig om Renten er ret stram, trykker det selvfølgelig Kreditforeningsobligationernes Kurs, men Formen for Laanenes Optagelse tror jeg ikke har meget at sige. Der er jo til enhver Tid et vist Beløb af Kontanter til Stede her hjemme, eller der kan laves et vist bestemt Beløb af Kontanter, og det er af dette Beløb, et indenlandsk Statslaan maa lages. Derfor, enten man tager det under den ene Form eller den anden, som Obligationsslaan eller som Statsgældsbeviser, enten man tager det hos den ene Slags Institutioner eller hos den anden Slags, tror jeg ikke, det faar ret megen Indflydelse paa Kreditforeningsobligationernes Kurs. Da vi nu optager et ret stort Statslaan til en ikke lille Rente, nemlig 5 pCt. — hvad jeg ikke indvender noget imod —, og til knap pari Kurs, tror jeg derfor ogsaa, at i hvert Fald flere af vore Kreditforeninger i Løbet af ikke lang Tid vil blive nødt til ogsaa at gaa til at udstede 5 pCt.s Obligationer, thi ellers vil deres Laantagere faa et alt for stort Kurstab, og dette er den værste og uheldigste Maade, hvorpaa et Laan kan fordyres.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til hurtig og uforandret Vedtagelse, en Anbefaling, som jeg ogsaa kan give paa mit Partis Vegne. Jeg agter ikke at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg, men skulde der komme et saadant Forslag fra anden Side, vil vi i Overensstemmelse med sædvanlig Praksis ikke modsætte os det.

Hvad Dækningssspørgsmaalet angaar, skal jeg ikke komme ind derpaa. Jeg skal kun udtale min Tilslutning til de Udtalelser, som den højtærede Finansminister har fremsat i det andet Ting i Retning af, at det ikke nu vilde være rigtigt paa ny at gaa til Skattepaalæg paa de direkte Skatteobjekter, som blev taget godt i Betragtning i sidste Samling, og jeg er ogsaa enig i, at det ikke for Tiden er rigtigt at gaa i Lag med de indirekte Skatteobjekter, og at det derfor er heldigst, at vi udsætter en Forhandling om

Dækningssspørgsmaalet, til Forholdene bedre kan overses i den ene og den anden Henseende.

Piper: Skønt det maa vække Betænkelighed, naar vi saaledes den ene Gang efter den anden faar forøget vor Statsgæld ret betydeligt, saa er der dog ingen Tvivl hos os om, hvorledes vi bør stille os til det foreliggende Lovforslag. Alle Omstændigheder er saaledes, at vi maa betragte det foreliggende Lovforslag som en Nødvendighed. Pengene skal bruges, derfor har den højtærede Finansminister gjort Rede i den Oversigt, hvormed han ledsagede Fremsættelsen af Lovforslaget i det andet Ting, og at det under disse Forhold vilde være vanskeligt at stifte et stort nyt udenlandsk Laan, i hvert Fald paa rimelige Vilkaar, kan man ogsaa betragte som ret givet.

Med Hensyn til Renteudelsen og de Betingelser, der er aftalte med Bankerne, f. Eks. om Provision, har jeg heller intet at indvende imod Lovforslaget. Ligeledes kan jeg være enig baade med den højtærede Finansminister og det ærede Medlem, som sidst talte (Dalsgaard), i, at Spørgsmaalet om Dækning af den Merudgift, som dette nye Laan vil medføre, maa udskydes til en senere Tid. Efter den betydelige Forøgelse af den direkte Beskatning, der fandt Sted i sidste Rigsdagssamling, gaar det ikke an yderligere at ty til denne Skattekilde, og en Forøgelse af den indirekte Beskatning vil under de nuværende Forhold, hvor man staar uvis overfor, hvorledes alt vil udvikle sig, heller ikke være hensigtsmæssig. Jeg kan derfor ogsaa give min Tilslutning til, at der ikke fremsættes Forslag i saa Henseende. Ligeledes kan jeg billige, at den højtærede Finansminister ikke foreløbig har gjort yderligere Brug af de resterende 15 Millioner Statsbeviser, som kun gælder et Aar. Det vilde jo, naar man kan skaffe Penge paa anden Maade, være uheldigt at gaa den Vej, thi det vilde være lige saa vanskeligt og maaske vanskeligere om et Aar end nu at skaffe dem indløst, og det er jo langt bedre, at denne Bemyndigelse henstaar som en Slags Reserve for den højtærede Finansminister.

Derimod er der et Punkt, som er blevet fremdraget under Forhandlingerne i det andet Ting, og som den højtærede Finansminister ogsaa nævnte her, uden at det forekom mig, at jeg hørte nogen rigtig Begrundelse af den højtærede Ministers Stilling til dette Punkt. Det er Spørgsmaalet